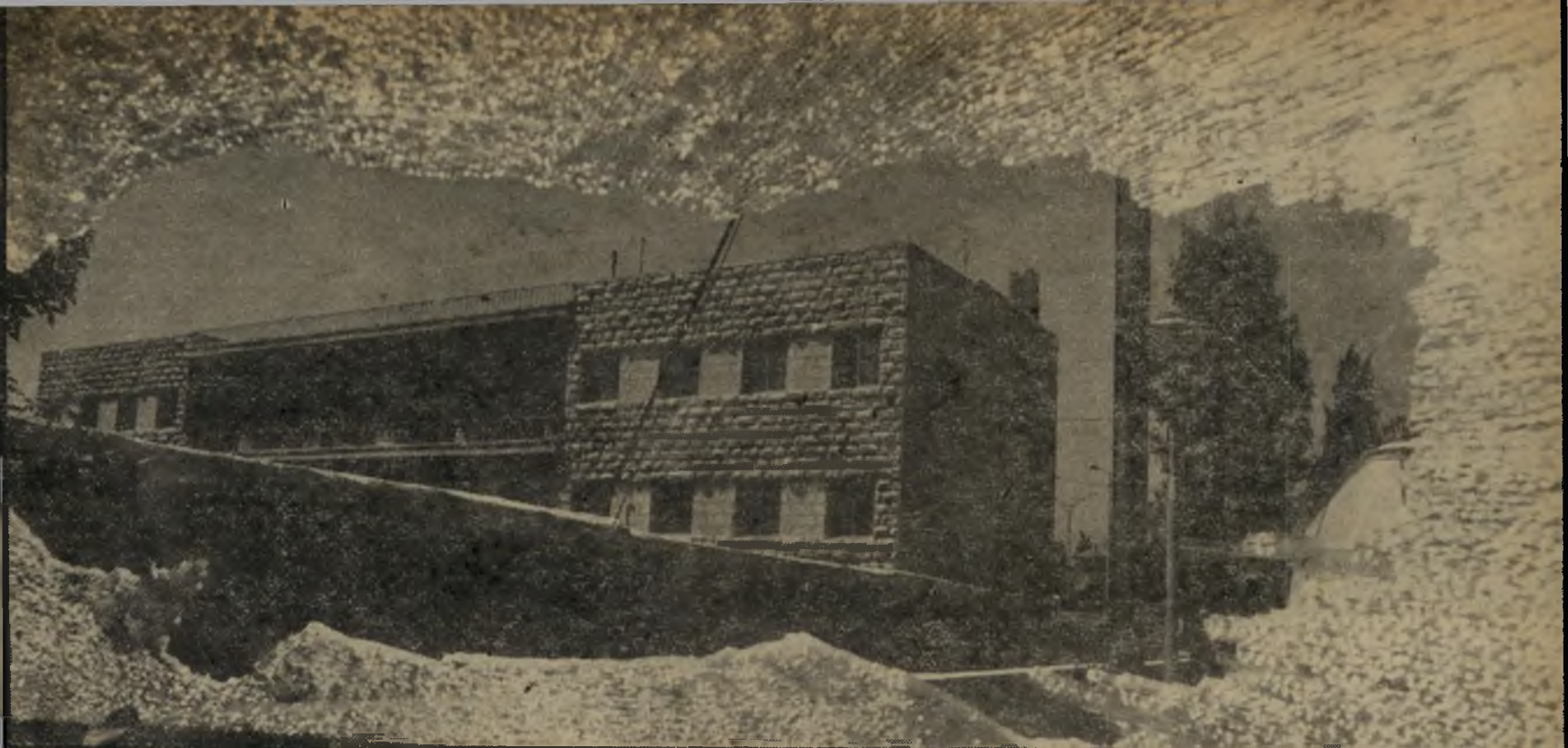

מבעד לשמשה השבורה של מכונית, נשקפת העירייה הנטושה של רמאללה

פוגרום ברמאללה

מלון. חבריהם מציפים אותם בארוחות, סיגריות ודברי מתיקה. מותר להם להסייב בשטח המימשל ורק בלילה הם חייבים להיות בתאי המעצר. מותר להם לקבל כל מיספר של מבקרים. אין הם שוכנים בתאי המעצר הרגילים שבהם נעצרים ערבים תושבי המקום. למען זה עיצרו המכובדים הפכו כמה חדרי מיש רד בבניין לתאי מעצר דהילוקס. תגובתם של כמה מתושבי רמאללה לא איחרה לבוא. אמנם מרבית התושבים עוד היו במשך שעות רבות בהלם אחרי היוודע תוצאות אותו לילה, אך כמה צעירים החליטו לנקום. הם יידו אבנים על כמה מכוניות ישראליות שעברו באותו בוקר ברמאללה. ביניהן גם שתי משאיות צבאיות, וניפצו את שמי שותיהם. חיילים רדפו אחרי הילדים שנמלטו, חלקם לבתי-הספר, שהיו שרידים ממם באותו יום בגלל שביתה, ואחרים שנמלטו לבית העירייה. קציני המימשל

הרחוב. מפקד-זוטר בעל יוזמה החליט להורות על הצבת מחסום צפונית לרמיאללה. טנדר אחד נעצר במחסום. היושבים בו היו שייכים לכות המשימה. הם לא העלו על דעתם שינסו לחפש אותם, והתעכבו בדרך, לכן נלכדו במחסום. בתוך הטנדר נמצאו אבנים גדולות, שבהן לא הספיקו המנפצים להשתמש, ומוטות ברזל. הארבעה שישבו בטנדר הובלו אחר כבוד אל המימשל ונעצרו.

מעצר

דהילוקס

כיום יודע כל חייל במימשל רמאללה את שמות כל משתתפי המיבצע, אולם רק ארבעה אלה עצורים. קשה להניח שגם שאר המנפצים היו מתנגדי דים להיות עצורים כחבריהם. תנאי הר מעצר שלהם דומים יותר לתנאי בית-

תושבי רמאללה ששמעו את קולות הר נפץ הציצו דרך החלונות. האמיצים שביניהם יצאו לרחוב, אך היה זה מאוחר מדי. הם אמנם הצליחו לזהות כמה מן המנפצים, אך לא ניסו כמובן ללכוד אותם. כעבור שעה של עבודה השלים הכוח את מלאכתו. אחרי שבאליבירה וברמאללה נופצו זוגיות של יותר מ-120 מכוניות*, אפשר היה לחזור הביתה. בינתיים הועיקו כמה תושבים, שמכרו גיותיהם נפגעו, את המיטרה וטילפנו למימשל. גיפ של צה"ל יצא לרחובות רמאללה, אולם הוא איחר את המועד. משימת המנפצים הושלמה והרחובות חזרו להיות נטושים ודוממים, כשרק מיליוני שבירי הזוכיות מנצנצים באור מנורות

* מרבית בעלי המכוניות שניזוקו לא טרחו כלל להתלונן במיטרה בטענה שהוכחה אחר-כך כנוכח: "זה בין כה וכה לא יעזור".

הפגיזה תוכננה היטב. ארבע מכוניות, שלושה טנדרים ומשאית קטנה אחת הגיעו לפאתי העיר רמאללה בחצות בדיוק. בכניסה לעיר הם נעצרו. היושבים במכוניות יצאו מהן, הסתודדו כמה דקות ליד אחת המכוניות, עלו על כלי הרכב ונכנסו לעיר. שני טנדרים פנו לעבר אליבירה, העיר השכנה לרמאללה. הטנדר השלישי והמשאית שוטטו ברחובות הריקים של העיר. כך החל ליל הפוגרום של רמאללה (ראה הנדון). במכוניות ישבו חברי ההתנחלויות בית-אל ב' ועופרה. הם נעצרו ליד מכוניות חונות הנושאות לוחיות זיהוי ערביות, וניפצו את משותיהן באבנים גדולות שהביאו עימם ובמוטות ברזל שנשארו. הם לא הסתפקו רק במכוניות פרטיות. שני אוטובוסים, שנשארו לוחיות זיהוי מהשטחים, היו גם הם מטרה לפגעי עותיהם של המתנחלים, והשמשות הקידמיות שלהם נופצו.

סובחי מישל, סוחר מאל-בירה הסמוכה לרמאללה, עומד ליד מכונית שחובלה - אחת